

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2009, föstudaginn 20. mars, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Guðlaug Brynja Ólafsdóttir og Hildigunnur Hafsteinsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 20/2008**:

M
gegn
F
og
FF

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefnd sóknaraðili, annars vegar, og F og FF, hér eftir nefnd varnaraðilar, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefnd 18. desember 2008 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri sama dag. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 19. desember 2008, var kvörtunin send varnaraðilum og þeim gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með sameiginlegu bréfi þeirra, dagsettu 5. janúar 2009. Var bréfið sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 7. janúar 2009, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Bárust þær með bréfi sóknaraðila, dagsettu 13. janúar 2009. Úrskurðarnefndin óskaði eftir frekari upplýsingum og gögnum frá varnaraðilum með bréfi, dagsettu 20. febrúar 2009. Bárust umbeðin gögn og upplýsingar með rafpósti varnaraðila 26. febrúar 2009 og með bréfi þeirra, dagsettu 27. febrúar 2009. Gögnin voru send sóknaraðila með bréfi, dagsettu 7. mars 2009 og honum gefinn kostur á athugasemdum. Bárust þær með bréfi sóknaraðila, dagsettu 8. mars 2009.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 6., 16. og 20. febrúar og 6., 13. og 20. mars 2009.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili átti hlutdeildarskírteini í sjóðum A og B hjá varnaraðila F. Var markaðsverðmæti skírteina sjóði A kr. 1.581.645 hinn 6. október 2008 og skírteina í sjóði B kr. 7.367.783 á sama tíma. Nefndan dag kl. 10.03.40 og 11.22.59 birtust á vef kauphallar OMX Nordic Exchange Iceland hf. hér á landi tilkynningar um að Fjármálaeftirlitið hefði m.a. ákveðið að stöðva viðskipti með alla fjármálagerninga, sem gefnir hefðu verið út af varnaraðila F og teknir hefðu verið til viðskipta á skipulegum verðbréfamarkaði. Kom fram í síðari tilkynningunni að aðstæður útgefanda væru þannig að viðskiptin myndu skaða hagsmuni fjárfesta, enda ríkti umtalsverð óvissa sem kæmi í veg fyrir eðlilega verðmyndun verðbréfanna. Þá væri það mat Fjármálaeftirlitsins að jafnræði fjárfesta yrði ekki tryggt með öðrum hætti þar

sem verðmótandi upplýsingar væru of dreifðar til að unnt væri að tryggja trúnað þeirra.

Ekki mun hafa verið opnað fyrir viðskipti með hlutdeildarskírteini í sjóði A umræddan dag, en lokað var fyrir viðskipti með skírteini í sjóði B kl. 11.29. Sama dag kl. 11.32 hringdi sóknaraðili í starfsmann verðbréfavaktar varnaraðila F og óskaði eftir að innleysa skírteini sín í báðum sjóðunum. Fékk sóknaraðili rafpóst frá greindum starfsmanni kl. 11.34 þennan dag þar sem hann kvaðst hafa selt skírteinin í báðum sjóðunum og lagt andvirði þeirra inn á tilgreindan bankareikning. Síðar sagði að söluverð skírteina í sjóði B myndu berast þann sama dag, en skírteina í sjóði A degi síðar. Ekki varð af umræddum viðskiptum.

Með bréfi til varnaraðila F., dagsettu 14. október 2008, krafðist sóknaraðili þess að gengið yrði frá téðum viðskiptum. Var erindinu hafnað með bréfi varnaraðila, dagsettu 8. desember 2008.

Málinu var skotið til úrskurðarnefndarinnar með kvörtun, dagsettri 14. desember 2008.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðilar greiði honum kr. 2.801.389, auk dráttarvaxta frá 6. október 2008.

Sóknaraðili kveðst hafa fengið staðfestingu á innlausn hlutdeildarskírteina sinna í sjóði A og sjóði B senda frá varnaraðila F. með rafpósti, en salan hafi síðar verið bakfærð. Hafi varnaraðili því brotið á rétti sóknaraðila með því að ljúka ekki viðskiptum líkt og hann hafi staðfest með rafpósti. Hafi varnaraðili með þeim hætti valdið sóknaraðila tjóni sem honum beri að bæta. Telur sóknaraðili að hann hafi mátt treysta að viðskipti, sem búið er að staðfesta að hafi farið fram, standi.

Sóknaraðili sundurliðar kröfu sína svo að annars vegar sé krafist mismunar á eign hans í sjóði A eins og hún var nefndan dag, kr. 7.367.783, og þess sem hann fékk síðar greitt úr sjóðnum þegar sjóðurinn var leystur upp, kr. 6.267.462, eða kr. 1.100.321. Hins vegar krefjist sóknaraðili að fá greidda inneign sína í sjóði B hinn 6. október 2008, kr. 1.701.068. Sé því samtals krafist 2.801.389 auk dráttarvaxta.

IV.

Athugasemdir varnaraðila

Varnaraðilar krefjast þess að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðilar vísa til þess að þær fjárkröfur, sem hafðar séu uppi í málinu, hafi ekki áður verið hafðar uppi gagnvart varnaraðilum. Þá sé ekki gerð grein fyrir því í kvörtuninni á hverju staða eigna fyrir bankahrunið byggist og við hvaða tímamark sé miðað. Sé ekki hægt að leggja mat á kröfu sóknaraðila sakir óskýrleika.

Varnaraðilar benda jafnframt á að þegar sóknaraðili hafi óskað eftir innlausn hafi verið búið að loka fyrir öll viðskipti úr sjóði A og sjóði B. Sökum þess hversu stutt var frá því lokað var fyrir viðskiptin hafi nefndum starfsmanni á verðbréfavakt varnaraðila F ekki verið kunnugt um lokunina. Hafi hann því tekið við pöntun sóknaraðila án athugasemda og send honum rafpóst því til staðfestingar. Innlausnin hafi hins vegar aldrei farið fram þar sem búið hafi verið að loka fyrir viðskiptin. Þar sem segi í rafpósti nefnds starfsmanns að hann hafi selt í viðkomandi sjóðum sé átt við að bókað hafi verið í tölvukerfi varnaraðila F pöntun um innlausn í viðkomandi sjóðum. Breyti þessi ónákvæmni ekki þeirri staðreynd að sjóðunum hafi verið lokað og því hafi pöntun á innlausn ekki farið í gegn þann daginn.

Varnaraðilar vísa til laga nr. 30, 2003 um verðbréfasjóði og fjárfestingasjóði máli sínu til stuðnings, einkum 27. og 29. gr. Þá er og vísað til reglugerðar um sama efni nr. 792, 2003, einkum 3. - 6. gr., svo og reglna viðkomandi sjóða og útboðslýsinga.

VI.

Niðurstaða.

Í máli þessu gerir sóknaraðili kröfu til þess að varnaraðilar greiði honum kr. 2.801.389, sem hann kveður annars vegar vera samtölu af eign sinni í sjóði A hinn 6. október 2008 og mismun á eign sinni í sjóði B að frátalinni þeirri fjárhæð, sem hann fékk síðar greiddar úr þeim sjóði. Með bréfi, dagsettu 14. október 2008, óskaði sóknaraðili eftir því að gengið yrði frá innlausn á hlutdeildarskírteinum sínum í nefndum sjóðum eins og hann hefði beðið um að morgni 6. sama mánaðar. Var því erindi hafnað með bréfi varnaraðila, dagsettu 8. desember 2008.

Samkvæmt 5. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000, er það skilyrði fyrir meðferð úrskurðarnefndarinnar að fjármálafyrirtæki hafi hafnað kröfu viðskiptamanns eða ekki hafi tekist að leysa málið með sátt innan fjögurra vikna frá því að viðskiptamaður lagði málið fyrir fjármálafyrirtæki. Þrátt fyrir framangreind samskipti aðila verður ekki horft framhjá því að sóknaraðili hefur ekki beint fyrrgreindri fjárkröfu sinni að varnaraðilum. Slíkt leiðir þó ekki til þess að kröfunni verði hafnað eins og varnaraðili krefst. Hins vegar verður ekki hjá því komist í ljósi afstöðu varnaraðila til þessa efnis að vísa máli þessu frá úrskurðarnefndinni. Þykja þá ekki efni til að fjalla frekar um aðild málsins varnarmegin.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila, M á hendur varnaraðilum, F og FF er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 20. mars 2009.

Guðjón Ólafur Jónsson

Geir Arnar Marelsson

Grétar Grétarsson

Guðlaug Brynja Ólafsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir